

Posłuchaj

()

VI. Najświętsza Dziewica Maryja w planie zbawienia

1. Wierzę, że Najświętsza Maryja Panna zajmuje wyjątkowe miejsce w historii zbawienia, zaplanowane przez Boga od wieczności, i że jej stan nie jest zatem taki sam jak stan innych stworzeń. Ten, który postanowił dać ludziom swojego Syna, postanowił również dać Mu Matkę. [\[1\]](#)

2. Wyznaję, że Najświętsza Maryja Panna, dzięki wyjątkowemu przywilejowi, była niepokalana od pierwszej chwili swojego poczęcia, aby stać się godną Matką Jezusa Chrystusa: zachowana od grzechu pierworodnego w oczekiwaniu na zasługi Chrystusa i w ten sposób odkupiona w sposób bardziej wzniosły, napełniona łaską od pierwszej chwili swojego istnienia, Maryja zawsze okazywała się doskonale wierna Woli Bożej.[\[2\]](#)

3. Wierzę, że pozostała zawsze dziewicą – przed porodem, w jego trakcie i po nim; jej wieczne dziewictwo świadczy o boskim pochodzeniu Jej Syna i o jej całkowitym poświęceniu się dziełu Bożemu.[\[3\]](#)

4. Wyznaję, że jako prawdziwa Matka Boga i Matka ludzi była w wyjątkowy i niezrównany sposób włączona w dzieło odkupienia swojego Boskiego Syna: jako nowa Ewa u boku nowego Adama, jej „*Fiat*” otworzyło drogę do Wcielenia; jej cicha wierność towarzyszyła całemu życiu Zbawiciela; jej bolesne współczucie u stóp Krzyża zjednoczyło ją jednym sercem z ofiarą odkupienia.[\[4\]](#)

5. Wyznaję, że w ten sposób zjednoczona ze swoim Boskim Synem zasłużyła poprzez współczucie na to, na co Chrystus zasłużył poprzez ścisłą sprawiedliwość w swojej Męce; nie jako główna przyczyna Odkupienia, ale jako podporządkowana współuczestniczka, zależna od swojego Syna i całkowicie z Nim związana, w jednym i tym samym akcie Odkupienia naszych dusz. Właśnie w tym sensie pobożność katolicka, poparta tradycyjnym nauczaniem papieży i teologów, słusznie nazywa Ją, ze względu na to Współczucie, „Współodkupicielką”, a w konsekwencji „Powszechną Pośredniczką”.[\[5\]](#)

6. W związku z tym z oburzeniem odrzucam współczesną tendencję do umniejszania przywilejów Najświętszej Maryi Panny pod pretekstem

ekumenicznej roztropności, dialogu z fałszywymi religiami lub z błędnej obawy przed przyćmieniem wyjątkowego odkupieńczego pośrednictwa Jezusa Chrystusa. Osłabianie doktryny maryjnej nie oznacza lepszego oddawania czci Chrystusowi: oznacza to niezrozumienie porządku zaplanowanego przez Boga, który pragnął przyjść do nas przez Maryję i prowadzić nas do Siebie poprzez Nią.

7. Wierzę, że pod koniec swojego ziemskiego życia została wzięta, ciałem i duszą, do chwały niebieskiej, gdzie króluje u tronu Boga, u boku świętej ludzkości swojego Boskiego Syna, nad aniołami i ludźmi, pełniąc swoją macierzyńską rolę jako Rozdzielczyni wszystkich łask.^[6]

8. Wreszcie wyznaję, że autentyczny i szczególny kult oddawany Jego Matce w żaden sposób nie umniejsza czci należnej Bogu; wręcz przeciwnie, wzmacnia ją, ponieważ uznaje cuda łaski Bożej w najdoskonalszym ze stworzeń i prowadzi dusze pewniej do Jezusa Chrystusa.^[7] Prawdziwa odnowa katolicka nie może być oddzielona od czci oddawanej tej, która miażdży głowę węża.

^[1] Sobór w Efezie (431); Pius XII, encyklika *Ad caeli reginam* (11 października 1954 r.).

[2] Pius IX, bulla *Ineffabilis Deus* (8 grudnia 1854 r.).

[3] Sobór Laterański (649), DS 503.

[4] Św. Ireneusz, *Demonstratio apostolicae praedicationis*, nr 33; Leon XIII, encyklika *Jucunda semper* (8 września 1894 r.); encyklika *Adiutricem populi* (5 września 1895 r.); Święty Pius X, encyklika *Ad diem illum* (2 lutego 1904 r.); Benedykt XV, list apostolski *Inter sodalicia* (22 marca 1918 r.); Pius XI, list apostolski *Explorata res* (2 lutego 1923 r.); Pius XII, encyklika *Ad caeli reginam* (11 października 1954 r.).

[5] Leon XIII w encyklice *Adiutricem populi* (5 września 1895 r.), ASS, t. XXVIII, s. 150, nazywa Maryję „służebnicą urzeczywistnienia tajemnicy ludzkiego Odkupienia [oraz] również służebnicą udzielania tej łaski, przy czym została jej dana praktycznie nieograniczona moc”; Święty Pius X, encyklika *Ad diem illum* (2 lutego 1904 r.), ASS, t. XXXVI, s. 454: „zasłużyła sobie na to, by w sposób najbardziej godny stać się Odkupicielką zagubionego świata”; Benedykt XV, List apostolski *Inter sodalicia* (22 marca 1918 r.), AAS, tom X, s. 182: „można słusznie powiedzieć, że ona sama wraz z Chrystusem odkupiła rodzaj ludzki”; Pius XI, List apostolski *Explorata res* (2 lutego 1923 r.), AAS, tom XV, s. 104: „Bolesna Dziewica uczestniczyła wraz z Chrystusem w dziele Odkupienia”; Pius XII, encyklika *Ad caeli reginam* (11 października 1954 r.), AAS, t. XLVI, s. 634: „W realizacji tego dzieła Odkupienia Najświętsza Maryja Panna była najściślej związana z Chrystusem[...]”.

[6] Pius XII, Konstytucja dogmatyczna *Munificentissimus Deus* (1 listopada 1950 r.) oraz encyklika *Ad caeli reginam* (11 października 1954 r.).

[7] Pius XII, encyklika *Fulgens corona* (8 września 1953 r.): „Niekatolicy i reformatorzy mylą się zatem, gdy pod tym pretekstem krytykują lub potępiają nasze nabożeństwo do Dziewicy Matki Bożej, jakby odbierało ono coś z czci należnej wyłącznie Bogu i Jezusowi Chrystusowi. Prawda jest odwrotna, ponieważ wszelka cześć i uwielbienie, jakie oddajemy naszej Niebiańskiej Matce, niewątpliwie przynosi chwałę Jej Boskiemu Synowi...”

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

FSSPX: Wyznanie wiary katolickiej (6 z 20). Najświętsza Dziewica Maryja w planie zbawienia. | 6

FSSPX: Wyznanie wiary katolickiej (6 z 20). Najświętsza Dziewica Maryja w planie zbawienia. | 8

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

FSSPX: Wyznanie wiary katolickiej (6 z 20). Najświętsza Dziewica Maryja w planie zbawienia. | 9

Ocen

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!